

KOZARAC

Školski bend:
Rasturamo binu!

Škola
dobitnica
nagrade

Novinari ulovili
najbržeg čitača

Intervju: pisac
Hrvoje Miletić

DOGODILO SE U NAŠOJ ŠKOLI

Dani kruha	3
Intervju s piscem Hrvojem Miletićem	3
Posjet svetog Nikole	4
Večer matematike	4
Božićna priredba	4
Osmaši u HNK	4
Intervju sa školskog psihologinjom	5
Valentinovo u našoj školi	6
Klokan bez granica	6
Info dan	6
Sportska natjecanja	6
Eko kutak	
Projektni dan	7
Sakupljanje starog papira	7
Susret škola	7
Školski bend	8
Druga smotra zborova	8
Vatrogasna vježba	8
Kutak za karizmatične	9
Anketa – Koliko čitamo	10
Dan škole	10
Kutak za izlete	
Izlet u Krapinu	11
Zabavno i edukativno – Upoznavanje Grada heroja	11
Likovni i literarni kutak	12 – 14
Naši odličaši	15
Naši osmaši	16

KOZARAC

LIST OSNOVNE ŠKOLE JOSIPA KOZARCA,
SEMELJCI • BROJ 3

Izdaje: Osnovna škola Josipa Kozarca, Semeljci

Financira: Općina Semeljci

Školska godina: 2015. / 2016.

Glavni urednici: Martina Milanović, prof.,
Tatjana Batljan, 8. b, Ana Zetović, 8. b

Uredništvo: Martina Milanović, Tatjana Batljan
8.b, Ana Zetović 8. b, Anđela Rašić 8.b, Ana
Horvat, 8.b, Josipa Šajkunić 8.b, Barbara
Pilipović 8.c, Lorena Rajh, 8.c, Ivana Galović, 8.a,
Ivona Tanasić, 8.a, Andrea Talavanić, 7.a, Klara
Rašić, 6.b, Marija Jukić, 6.a, Ana Tot, 6.a, Josip
Drenjančević, 6.a, Martina Blažević, 6.a, Emilija
Jurić, 5.a, Martina Jalovičar, 5.a, Blanka Barić,
5.a, Ivona Krajnović, 5.a

Naslovna stranica: Ana Petrović, mag. educ. art.
Lipanj, 2016.

Grafičko uređenje i tisak: Glas Slavonije d. d.

Dragi naši učenici i učenice!

I ova nas školska godina polako napušta. Kao i svake prijašnje, u školi su se zbivali razni zanimljivi (i malo manje zanimljivi) događaji. O njima ćete saznati iz pera naših učenika te slika koje će obogatiti sadržaj teksta. Sve što ćete pronaći u trećem broju »Kozarca« plod je rada naših marljivih novinara. I ove godine puno smo se trudili kako bismo zabilježili sve važne događaje. Uzmite novine u ruke i prisjetite se svega što se događalo u našoj školi kroz ovu školsku godinu. Nadamo se da će vam se svidjeti i da ćete uživati čitajući.

Puno uspjeha i sreće želimo svim učenicima, a pogotovo našim osmašima koji okreću novu stranicu svojih života!

Ana Zetović i Tatjana Batljan 8.b

TJEDAN PSIHOLOGIJE

Otkrivamo sami sebe

Krajem veljače po prvi put u našoj školi obilježen je Tjedan psihologije. Školska psihologinja Antonija Radoš taj je tjedan posjećivala učenike i s njima radila mnoge korisne radionice koje bi im trebale pomoći u rješavanju njihovih problema. Kroz igre im je pomogla u razvijanju samopoštovanja i kreativnosti. Objasnila im je kako bolje komunicirati s ostalim učenicima, kako nenasilno rješavati sukobe te kako se riješiti poteškoća u ponašanju i učenju. Budući da je osmašima ovo kraj osnovnoškolskog obrazovanja, savjetovala ih

je u odabiru srednje škole i budućeg zanimanja. Učenici su pokazali interes za ovakve radionice koje će se i ubuduće održavati. Vjerujemo da učenici s nestrpljenjem iščekuju idući posjet psihologinje koja će im pomoći mnogim korisnim savjetima u otkrivanju samih sebe.

Martina Jalovičar, 5.a

Dan sjećanja na Vukovar

Ne zaboravimo žrtve Vukovara

18. studenog 2015. godine u našoj je školi obilježen Dan sjećanja na žrtve Vukovara.

Svečanost je započela svetom misom koju je predvodio naš župnik Marko Milinković. Čuli smo priču o Gradu heroju i saznali više o vukovarskoj tragediji tijekom Domovinskog rata. U spomen na žrtve rata zapaljene su svijeće ispred spomenika naše škole.

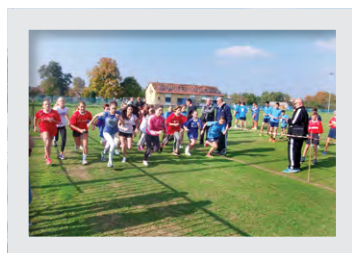
Martina Blažević, 6.a

KROS U NAŠOJ ŠKOLI

Trčanjem do zdravlja

Krajem listopada u našoj školi održan je kros. Sudjelovali su učenici naše škole od petog do osmog razreda, a ugstili smo osnovne škole iz Selaca, Budrovaca, Đakova, Drenja, Satnice, Viškovaca i Gorjana. Djevojčice su trčale 1000 metara, a dječaci 1200. Naša škola osvojila je drugo mjesto i s muškom i ženskom ekipom, ali to nije bilo dovoljno za prolazak na županijsko natjecanje koje će se održati u Osijeku. Svim učenicima želimo više sreće iduće godine.

Josipa Šajkunić, 8.b

DOGODILO SE U NAŠOJ ŠKOLI

DANI ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

Kruh naš svagdašnji

»Kruh naš svagdašnji daj nam danas« – tom rečenicom molimo Boga da nam svaki dan daje kruh koji ćemo blagovati. Sredinom listopada u našoj školi održani su Dani kruha.

Učenici su postavili izložbu u holu škole. Stolovi na kojima su se nalazili proizvodi od kruha bili su ukrašeni raznim jesenskim plodovima. Svi su se učenici uz djelatnike škole i župnika priključili kratkoj molitvi u kojoj smo iskazali zahvalnost za plodove zemlje. Peciva su nas mamila svojim mirisom i izgledom pa smo ih nakon molitve odlučili i kušati.

Dan smo završili spoznajom da bismo trebali više zahvaljivati za plodove zemlje jer smo ih naslijedili od svojih predaka te ih trebamo čuvati za sljedeće generacije.

Tatjana Batljan, 8.b

SUSRET S PISCEROM HRVOJEM MILETIĆEM

Od Šegrtta Hlapića do Đakovačkog spomenara

Začuo se gromoglasan pljesak. Dugo očekivani posjet đakovačkog pisca Hrvoja Miletića napokon je započeo. Naša knjižničarka Jadranka predstavila je autora i njegovu knjigu. To se dogodilo početkom studenog, na Dan knjižničara. Glavna tema događaja bila je njegova nova knjiga Đakovački spomenar. U njoj opisuje lijepe, ali i ne tako lijepe stvari svoga života. Na naslovnoj strani knjige nalazi se jedna od najstarijih fotografija grada Đakova. Knjiga sadrži 9 kratkih priča o njegovu odrastanju i drugim životnim periodima. Pisana je žargonom-jezikom svakodnevne komunikacije. Susret s piscem bio je popraćen glazbenom pratnjom uz čitanje ulomaka iz knjige.

Vrijeme je da saznamo nešto više o piscu, o stvarima koje su došle iz njegovih usta na licu mjesta, o stvarima koje su nas zanimala. Za to smo se pobrinule nas dvije. Odradile smo intervju s piscem nakon samog posjeta.

Tatjana: Koje su vam najgore, a koje najljepše uspomene iz života?

I jedno i drugo bilo je djetinjstvo. Dio negativnih uspomena bile su razne reforme, rat i siromaštvo. Najteže mi je pao gubitak oca.

Andela: Što ste najluđe napravili u životu? Bilo je toliko ludosti da to ne bih mogao zapisati u nekoliko ovakvih knjiga. Npr., kada sam bio vaših godina, jednoj profesorici smo pobjegli kroz prozor sa sata.

Tatjana: Da vratite vrijeme unazad, što biste promijenili?

Bio bih puno bolji prema svojim roditeljima, pogotovo prema ocu. Stalno sam se nešto kačio s njim, a sada bih mu priznao masu stvari. Uvijek je tako. Tek kada nešto izgubiš, shvatiš koliko ti je to značilo.

Andela: Što smatrate presudnim za uspjeh koji ste postigli?

Uspjeh je relativan. Od ovoga nema ni kruha ni zarade. Uspjeh je to da podijelim radost s vama.

Tatjana: Što sve pišete i što sve volite pisati?

Ovo mi je prva knjiga proze. Prije sam pisao i književne kritike, eseje, prikaze i književnu povijest.

Andela: Radite li na nekoj novoj knjizi i kad je možemo očekivati?

Meni napisati knjigu nije problem, ali je problem izdavanje jer ono košta nekoliko tisuća eura, dakle 20-ak tisuća kuna. Volio

bih izdati knjigu svake dvije do tri godine, ali je teško sakupiti toliko novca.

Tatjana: Koja je vaša najdraža knjiga?

U djetinjstvu smo svi krenuli sa Šegrtom Hlapićem, Junacima Pavlove ulice... Kada sam ušao u ozbiljnije godine, zavolio sam književnike tipa Miroslava Krležu, Tina Ujević a i njihove klasike i poezije. Volim i ruske pisce, npr., Dostojevskog. Mogao bih dugo nabrajati koje pisce volim.

Andela: Imate li uzora u pisanju?

Imam ih puno. U okolici Đakova također ima dobrih pjesnika, npr., vaša knjižničarka, Tihomir Đuđerović, Ivan Kunštić i drugi.

Tatjana: Kako vam je bilo u srednjoj školi? Srednja škola mi je bila jedan od najljepših perioda života.

Andela: Kako vam se sviđa naša škola i kako se osjećate ovdje?

Nisam ovdje prvi put i mogu reći da je ovo jedna od najljepših škola u okolici. Ova škola je najuređenija od svih, imate i bazen i lijepo uređen okoliš. Za ostale škole vi ste katedrala.

Tatjana: Želite li nešto poručiti čitateljima?

Želim im poručiti da puno čitaju, ne mene, nego općenito jer se čitanjem puno toga nauči, formirate sebe kao osobu, obogaćujete fond riječi, dobivate životne spoznaje. Čitanjem napredujete!

Tatjana Batljan i Andela Rašić, 8.b

Niko bijeli dare dijeli

»Tih djeco, tiho sada, tamna noć već svuda pada. Već po gradu Niko bijeli dobroj djeci dare dijeli...« Svi znamo tko početkom prosinca posjećuje djecu. Da, to je sveti Nikola! Učenicima nižih razreda Općine Semeljci podijelio je divne darove, ali nisu dobili samo to. Nestašniji učenici dobili su i šibe, a njih je podijelio Krampus koji je došao u pratnji svetog Nikole. Svojom pojavom u naše škole unijeli su radost i veselje najmlađima. Djeca koja su kući nosila vreće pune darova nisu mogla sakriti sreću na svojim licima, a onima koji su kući odnijeli šibe želimo više sreće do idućeg susreta sa svetim Nikolom!

Ivona Tanasić, 8.a

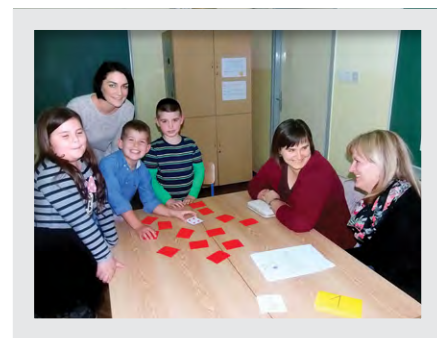

Sveti Nikola u našoj školi

VEČER MATEMATIKE

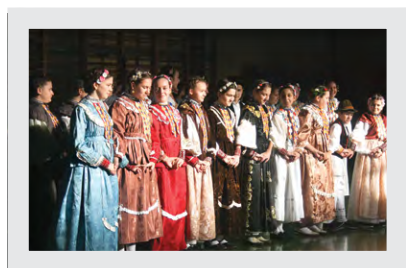
Brojevi, brojevi...

U svim školama u državi početkom prosinca održana je Večer matematike, pa tako i u našoj školi. Cjelokupni događaj organizirale su nastavnice iz matematike. Pripremile su razne zadatke koji nisu bili uobičajeni. Našle su se tu i mozgalice koje su učenici znatizljivo rješavali. Svi su se dobro zabavili u pratnji svojih

prijatelja i roditelja. Kao nagradu za dolazak i sudjelovanje učenici su dobili zahvalnice sa svojim imenima. Pozivamo vas da i sljedeće godine dođete naprezati svoje mozgove i tako upotpunite događaj. Ugodnu zabavu želimo!

Tatjana Batljan, 8.b, Klara Rašić, 6.b

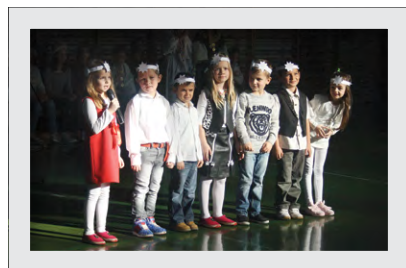

BOŽIĆ U NAŠOJ ŠKOLI

Škola u božićnom ruhu

Krajem prosinca u našoj je školi održana božićna priredba u kojoj su sudjelovali učenici svih razreda zajedno s predškolom. Priredbu su otvorili voditelji koji su nas stihovima uveli u blagdansko vrijeme.

Budući da se Božić slavi u cijelome svijetu, izrecitirana nam je pjesma na njemačkom jeziku. Biblijska nas je skupina igrokazom Siromašni pastir podsjetila kako su se pastiri u božićnoj noći poklonili Isusu. Čuvenu pjesmu Zvončići otpjevao nam je zbor uz pratnju školskoga benda. Učenice trećeg razreda otplesale su ples iz Istre pod nazivom »Naran-

ča«. Dramska skupina viših razreda izvela je dramski prizor »Sine moj«. Razigrani učenici ritmike otplesali su ples »Shake it up«. Opet se javio zbor uz pjesmu »Santa Claus is coming to town«. Dramsko-recitatorska družina dočarala nam je ples pahuljica s recitacijom i pjesmom na njemačkom jeziku. Nakon toga zapjevali su nam folkloriši i zasvirali tamburaši s tradicionalnim pjesmama. To je ujedno bio i kraj priredbe koja nas je uvela u božićno vrijeme i podsjetila nas na božićne poruke mira i ljubavi.

Blanka Barić i Ivona Krajnović, 5.a

OSMAŠI POSJETILI HNK U OSIJEKU

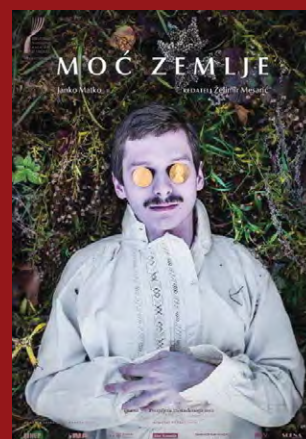
Neraskidiva veza čovjeka i zemlje

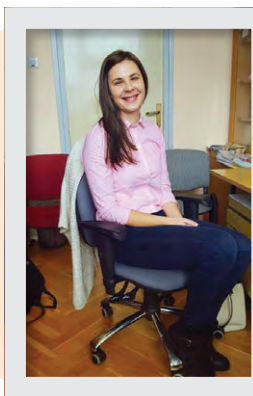
Kako bi se učenicima ukazalo na prave vrednote ovoga svijeta, osmaši naše škole krajem svibnja posjetili su Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku pogledavši dramu Janka Matka »Moć zemlje«. Drama se temelji na istoimenom romanu objavljenom 1944. g. Tematizira zabranjenu ljubav plemkinje

i seljaka, ali i neraskidivu vezu čovjeka i zemlje. Autobus nas je pokupio na autobusnoj stanici ispred škole. Putovanje je trajalo kratko. Prije nego što smo se smjestili na svoja sjedala, dobili smo svoje karte i odložili jakne. Svjetla su se ugasila i reflektori su obasjali pozornicu što je značilo da pred-

stava počinje. Učenici su znatizljivo iščekivali rasplet i kraj. Glumci su nagrađeni gromoglasnim pljeskom. Nakon završetka, spustili smo se u predvorje. Išli smo van i krenuli prema autobusu koji je čekao da nas odveze kućama. Većini učenika predstava se jako svidjela i preporučamo vam, ako budete u mogućnosti, da ju pogledate jer sigurno nećete požaliti.

Tatjana Batljan, 8.b

INTERVJU SA ŠKOLSKOM PSIHOLGINJOM ANTONIJOM RADOŠ

Ne možemo mijenjati druge, ali možemo mijenjati sebe

Stručni tim naše škole dobio je novog člana. Njezino je ime Antonia Radoš i ona je sada naša psihologinja. Učenici je jako zanimalo što radi školski psiholog i koja je njegova zadaća. Odlučili smo saznati nešto o njoj, stoga smo napravili ovaj intervju. Evo što nam je poručila...

Barbara: Koju školu ste završili?

Završila sam OŠ Vladimir Nazor u Đakovu, Gimnaziju Antun Gustav Matoš također u Đakovu, a zatim Filozofski fakultet, odnosno Studij psihologije u Osijeku.

Lorena: Jeste li imali dvojbi pri odabiru zanimanja?

Nisam, još u osnovnoj školi odlučila sam se za psihologiju.

Barbara: Većina učenika Vas smatra psihijatrom. Koja je razlika između psihologa i psihijatra?

Psiholog je osoba koja je završila studij psihologije. Psiholog radi s normalnom populacijom koja u nekom trenutku svog života nailazi na problem koji ne može sam riješiti. Psihijatar je liječnik koji je najprije završio medicinski fakultet, a zatim se dodatno specijalizirao za područje psihijatrije. Psihijatar se pak bavi osobama koje imaju neku vrstu psihičkih poremećaja.

Lorena: Već ste se u osnovnoj školi odlučili biti psiholog. Što Vas je potaknulo na to?

Budući da je to bilo davno, ne mogu se sjetiti što me je na to potaknulo, ali nikad nisam previše dvojila što bih htjela biti. Oduvijek mi se sviđao rad s ljudima, rad s djecom, možda i ta humanistička crta pomaganja drugim ljudima.

Barbara: Postoje li neka pravila kojih se psiholog mora pridržavati?

Postoje neka pravila. To su etički kodeksi kojih se psiholozi moraju pridržavati. Sva dokumentacija koju ja prikupljam o učenicima, čuva se pod ključem. Rezultati nisu na uvid svakome tko to poželi. Ono o čemu učenik sa mnom razgovara, to ostaje samo između nas. Postoje situacije u kojima je psiholog dužan obavijestiti određene službe, ali psiholog nikada ne obavještava učenike iz razreda o problemu učenika.

Lorena: Koje osobine mora imati psiholog da bi uspješno pomagao drugima?

Iznimno je važno biti savjestan i odgovoran. Budući da se ovdje radi o osnovnoj školi, osoba mora imati smisla za komunikaciju s djecom.

Barbara: Koji su najčešći problemi koji muče učenike?

Učenike najčešće muče ispiti, odnosno strah od ispita, nekog predmeta i slično. Drugo što

ih često muči, u današnje vrijeme, su nekakve emocionalne poteškoće. S obzirom na česte razvode roditelja, koji se događaju sve ranije, za djecu je to jedan veliki problem s kojim se još ne znaju i ne mogu nositi. Sljedeća su dirkivanja. Puno je nasilja, osobito verbalnog.

Lorena: Planirate li nekakve radionice s učenicima? Ako da, kakve i koliko često?

Naravno, planiram. To je dio mog posla. Planiram radionice čiji će cilj biti prevencija nasilja među djecom, prevencija nekakvih ovisnosti, razvoj samopoštovanja, kreativnosti, samopouzdanja, izgradnja dobrih odnosa među učenicima, zatim nenasilno rješavanje problema među učenicima, a osmašima ću pomoći pri izboru zanimanja. Nadam se da će biti za svakoga ponešto. Koliko će one biti česte, to ćemo vidjeti od sljedeće školske godine kada se sve ustali.

Barbara: Kako planirate pomoći učenicima?

Planiram im pomoći kroz izgradnju svih ovih vještina koje sam navela prethodno u radionicama, tj. u grupnom radu, kroz individualni rad od onih učenika koji će dolaziti povremeno kod mene na razgovore. Planiram pomoći učenicima koji imaju teškoća u usvajanju gradiva, u učenju. Nadam se da će svaki učenik pronaći nešto u čemu ću mu ja moći pomoći.

Lorena: Kakav je osjećaj kada pomognete nekome?

Lijep je osjećaj. Lijepo je i poticajno kada se netko od učenika ili roditelja javi i zahvali na pomoći u određenom trenutku.

Barbara: Kako riješiti problem koji učenik ima?

U svakom problemu sudjeluju i učenik i psiholog. Kroz razgovor se nastoje otkriti uzroci samog problema. Učenici često nisu svjesni koji je pravi uzrok koji dovodi do problema. Prvi korak u rješavanju problema je da učenik sam prepozna uzrok. Tek kada prepoznamo uzrok možemo djelovati. Važno je postaviti realne ciljeve, treba odrediti vremenski period u kojem očekujemo promjenu i na kraju konačni rezultat smatrati vlastitim uspjehom, odnosno cijeniti ono što smo sami postigli kroz promjenu vlastitog ponašanja. Ne možemo mijenjati druge, ali možemo mijenjati sebe.

Lorena: Zašto se svi javljaju psihologu samo kada naiđu na problem i kada se nađu u teškim situacijama?

To je možda nekakva opća slika o psihologu, ali to nije tako. Učenici koji imaju najviše problema zapravo vole doći ovdje. Oni su željni pažnje, razgovora, toga da im netko posveti svoje vrijeme, ali ponekad učenici nisu spremni promijeniti svoje ponašanje i onda nastaje problem.

Barbara: U kojim Vam se situacijama možemo obratiti?

Bilo bi dobro da se učenici s povjerenjem obraćaju svaki puta kada naiđu na nekakav problem. Nije dobro trpjeti u školi i nije dobro prikrivati nekakve situacije. Hrabro je javiti se i pokušati zajednički riješiti problem, ali na svakome je učeniku da sam procijeni.

Lorena: Kakav ste dojam stekli o učenicima naše škole?

Vidjela sam učenike koji su me jako lijepo dočekali. U nižim razredima učenici su rado spremni na suradnju. U višim razredima ima bojažljivih učenika, učenika koji se boje izraziti svoje mišljenje, ali nadam se da će se oni naviknuti na mene i da će se naša suradnja izgrađivati.

Barbara: Sviđa li Vam se naša škola?

Sviđa mi se. Pomalo je upoznajem. Uskoro ću, nadam se, obići područne škole. Što se tiče uređenja, jako je lijepo uređena. Učenici su jako veseli, vedri, kao i svi drugi. Nadam se da ćemo lijepo surađivati. Ovo je moje prvo radno mjesto i naravno da sam zadovoljna.

Lorena: Što biste poručili našim učenicima?

Poručila bih učenicima da slušaju svoje učitelje, da poštuju pravila ove škole, da se nastoje ostvariti u onome što im dobro ide. Želim ih ohrabriti na učenje, na usvajanje novih vještina i znanja, jer će im oni sigurno dobro doći u životu, i u svakom slučaju, želim im poručiti da se mogu javiti s povjerenjem, meni kao psihologinji, ukoliko naiđu na neki problem koji ne mogu riješiti sami.

Barbara: To bi bilo sve. Zahvaljujemo Vam na strpljenju i nadamo se da će Vaša suradnja s djecom biti uspješna.

Lorena Rajh i Barbara Pilipović, 8.c

VALENTINOV U NAŠOJ ŠKOLI

Ljubavni sandučić opet pun

»Ljubav, ljubav, to je duša genija« (Wolfgang Amadeus Mozart). Tijekom cijeloga života osjećamo i iskazujemo ljubav prema drugima, a najviše 14. veljače kada se obilježava Valentinovo. Valentinovo se obilježava diljem svijeta, ali nemamo svi iste običaje. U Engleskoj je običaj za Valentinovo jesti kolačiće u obliku pravog ljudskog srca, u Walesu dečki poklanjaju svojim djevojkama »Ljubavnu žlicu« kako bi pokazali svoju privrženost prema djevojci i kako bi pokazali koliko su sposobni raditi s drvetom, Sjeverna Afrika Valentinovo slavi tako da voljenu osobu pričvrste pribadačama za rukav. Francuzi imaju poznatu tradiciju »Ljubavna lutrija«. Tradicija nalaže da žene i muškarci zovu jedni druge van da vide tko će biti njihova ljubav na Dan zaljubljenih. Žene koje su na kraju ostale bez ikoga pale vatru ispred kuće i spaljuju fotografije muškaraca koji su ih odbili. Na Filipinima je 14. veljače poznat kao Dan masovnih vjenčanja gdje stotine parova veže podvezicu u isto vrijeme. U Finskoj se Dan zaljubljenih obilježava kao Dan prijateljstva. Na taj dan prijatelji pokazuju privrženost jedni prema drugima i za to ne vežu ništa romantično. U našoj školi je običaj za Valentinovo poslati pismo voljenoj ili nekoj dragoj osobi. Tjedan dana prije Valentinova u školu se donosi sandučić za Valentinovo u koji učenici ubacuju svoja pisma. Učenici smišljaju razne pjesme i citate te ih šalju voljenim i dragim osobama. Naše učenice osmih razreda imaju čast rasporediti i podijeliti pisma ostalim učenicima. Učenici s velikom radošću i uzbuđenjem iščekuju svoja pisma. Na kraju dana svi dobiju svoja pisma i brzo ih otvaraju s nadom da im je voljena osoba poslala pismo. Trebali bismo se poštivati i voljeti svim danima, a ne samo na Dan zaljubljenih.

Marija Ervačić, 8.c

PRVI INFO DAN U NAŠOJ ŠKOLI

Zajedničkim snagama do boljeg uspjeha

Početak ožujka prvi put u našoj školi održan je Info dan. Zanimljive prezentacije pripremile su psihologinja Antonija Radoš i pedagoginja Iva Banjan u kojima su objasnile kako roditelji i učitelji zajedničkim snagama mogu pomoći učenicima s teškoćama u učenju. Sudjelovali su neki učenici, njihovi roditelji, učiteljice i predmetni nastavnici. Predavačice su govorile o specifičnim i nespecifičnim oblicima teš-

koća u učenju. Specifični se dijele na senzorne nedostatke i mentalnu zaostalost, a nespecifične na govorne smetnje i teškoće u pisanju. Najlakši način da pomogne-

te učeniku je da mu pojasnite pročitani tekst, postavite pitanja za razumijevanje, i zajedno odgovorite na pitanja. Poticanjem, učenici s teškoćama pokazat će društvene oblike ponašanja, imati pozitivan stav prema školi i bolja školska postignuća. Učitelji trebaju na brižan i podržavajući način omogućiti učenicima sudjelovanje u različitim interakcijama i procesima novih znanja.

Ivona Tanasić, 8.a

SPORTSKO NATJECANJE

Živi život zdravim tijelom!

Početak travnja, u našoj školi održano je sportsko natjecanje. U svakoj disciplini sudjelovao je jedan učenik naše škole. Ugoštili smo škole Vladimira Nazora (Đakovo), Ivana Gorana Kovačića (Đakovo) i Osnovnu školu Selci Đakovački.

Prva disciplina bila je skok u vis, a u isto se vrijeme bacala kugla. Završetkom

tih aktivnosti, započelo je zagrijavanje za skok u dalj. Nakon skoka u dalj, učenici su krenuli na nogometno igralište gdje su održana natjecanja u trčanju (100 m, 300 m, 600 m, 800 m i štafeta). Pobjednici su proglašeni nakon kratkog odmora i okrijepe. Prva mjesta osvojili su naši učenici: Nikolina Gregačević (kugla), Ana Horvat (skok u

dalj), Josipa Šajkunić (trčanje na 600m) i Pavo Skočibušić (skok u vis).

Ostvaren je cilj ovakvog natjecanja – njegovanje sportskog duha i međusobno upoznavanje učenika.

Ana Horvat, 8.b

Natjecanje Klokan – dan razmišljanja

Misli, misli, misli

Kao i svake godine sredinom ožujka u našoj školi održano Međunarodno natjecanje Klokan bez granica. Sudjelovalo je 57 zemalja iz cijelog svijeta, a iz naše škole 30 učenika. Svi su imali jednako vrijeme za rješavanje zadataka. Nakon natjecanja nastavnica Sanja Posavčević, povjerenica ovoga natjecanja, podijelila je učenicima poklone za sudjelovanje na Klokanu. Najuspješnijim su se učenicima pokazali: Martina Pačarić, 4. r., Marta Jaman, 3. r. i Ante Suvala iz 6.a razreda. Svima koji se žele okušati u ovakvom matematičkom natjecanju, Klokan je izvrsna prilika... Vidimo se i nagodinu!

Josip Drenjančević, 6.a

Projektan dan – Energija

Čovjekov nemar i sebičnost utječu na prirodu

Početak ožujka obilježili smo projektan dan s temom Energija. Učenici razredne nastave zajednički su pogledali film o recikliranju. Učiteljice su ih podijelile u četiri skupine. Svaki je razred sa svojom učiteljicom sudjelovao u jednoj od radionica o energiji. Učenici učiteljice Marije Orešković učili su o štednji energije. Pogledali su prezentacije, a nakon toga natjecali su se u kvizu znanja. Učenici učiteljice Elizabete Moskalj imali su radionicu razvrstavanja otpa-

da. Morali su donijeti kućni otpad te su ga razvrstavali u posebne kutije. Učenici učiteljice Ivane Ravnjak učili su kako ljudi dobivaju energiju i kako se pravilno prehranjivati. Kao dobre namirnice izdvojili su: žitarice, mlijeko i meso, voće i povrće, a nakon toga osvježili su se limunadom koju su sami napravili od svježih ocijeđenih limuna. Učenici učiteljice Ivone Grbeša sudjelovali su u radionici Energija okoliša izvođeci pokuse – magični baloni, energija vode, elek-

tricitet te su izvodili zaključke o tome. Učenici predmetne nastave sa svojim su nastavnicima na pojedinim satima u okviru predmeta govorili o energiji, pogledali filmove o zaštiti okoliša... Cilj je projektanog dana bio osvješćivanje učenika o važnosti zaštite okoliša, podsjećanje na važnost zdrave prehrane te važnosti pravilnog iskorištavanja energije.

Josipa Šajkunić, 8.b

SAKUPLJANJE STAROG PAPIRA

Sakupljajmo stari papir – sačuvajmo šume!

Krajem listopada, početkom travnja i početkom svibnja održane su akcije sakupljanja starog papira u našoj školi. Učenici naše škole su taj dan donosili stare časopise, bilježnice, kartone...

U prvoj akciji najviše je sakupljeno starog papira u 6.a razredu (110 kg), a najmanje je sakupljeno u 6.c (7 kg). U drugoj je akciji 5.b razred sakupio najviše (104 kg), a najmanje je sakupljeno u 5.a (3 kg). Ukupno je sakupljeno 982 kg.

Sakupljanjem i recikliranjem starog papira dobivamo »novi« papir te time smanjujemo krčenje šuma koje dovodi do smanjenja »proizvodnje« kisika koji je prijeko potreban za opstanak naše, ali i biljne i životinjske vrste.

Marija Jukić, 6.a i Erija Marinović, 8.c

3. susret škola Josipa Kozarca

Slavonijo, zemljo plemenita

Tko još nije čuo za književnika Josipa Kozarca? Mnoge škole u Hrvatskoj nose njegovo ime, a među njima je i naša škola. Početkom travnja u Vinkovcima održan je 3. susret osnovnih škola koje nose naziv književnika Josipa Kozarca. Sudjelovalo je sedam škola iz cijele Hrvatske. Program je započeo okupljanjem u Osnovnoj školi Josipa Kozarca, a nastavio se posjetom rodnoj kući, spomeniku i Kozarčevu grobu. Zatim su uslijedili svečana priredba i ručak u restoranu »Admiral« u Vinkovcima. Našu školu predstavljali su učenici: Andrea Ševarac, 8.c, Matea Brođanac, 8.c, Pavo

Skočibušić, 8.c, Marko Doko, 8. a, Anamarija Nađ, 8. a, Ines Tomšić i Ante Gavran, 8.a. Predstavili su se recitacijama zavičajne tematike (Slavonsko kolo, Šokački očenaš, Kiša pada dika u livada, Slavonija...) za što su ih pripremale nastavnice Ivana Čatić i Martina Milanović, a u narodne nošnje obukla ih je nastavnica Vesna Nikolić.

Emilija Jurić, 5.a

Škola dobitnica Godišnje nagrade Općine Semeljci

Na 9. sjednici održanoj 2. lipnja 2016. Općinsko vijeće Općine Semeljci našoj je školi dodijelilo javno priznanje za doprinos i postignuća te uspješan odgojno-obrazovni rad povodom 230 godina od osnutka škole u Semeljcima.

Školi je kao dobitnici nagrade uručeno javno priznanje i nagrada na svečanoj sjednici vijeća povodom Dana Općine Semeljci 10. lipnja 2016., a nagradu je ravnateljica škole gospođi Ružici Primorac uručio načelnik Općine Grga Lončarević.

Ana Zetović, 8.b

Putem glazbe osjećamo emocije

Iz glazbene učionice čuju se note. Plesni ritam vuče nas ondje. Kroz ključanicu osjećamo veliku radost. Otvaramo vrata i ugledamo skupinu mladih, a ponešto i starijih talenata. Zapaljiva atmosfera hara našim tijelom dok slušamo ritam Iron Maiden-a. Svaka pjesma koju odsviramo prenosi razne emocije. Glasan zvuk činela prenosi ljutnju, a s druge strane lagani i nježni zvuk klavira prenosi mir i spokoj. Dok sviramo, naš gitarist i nastavnik Vanja Gvozdanović pazi na tonove malo težih melodija. Atmosfera u učionici je na razini velikog koncerta. Svi su sretni, međusobno se druže, ali kad uhvate svoje instrumente, znaju što znači rasturiti binu. Jednom riječju-genijalno!

Eh glazba, glazba to je čarolija.

Znate za poznate bendove, ali vjerojatno niste čuli za naš školski bend. Osnovati tu veselu družinu odlučio je naš nastavnik glazbene kulture Vanja Gvozdanović. Svirajući, svi članovi benda imaju priliku pokazati što znaju, koliko vježbaju i koliko vole glazbu. U izvedbe treba uložiti puno truda, biti uporan i marljiv i izvoditi to iz srca. Koliko god teške i

naporne bile pjesme koje izvodimo, nikad ne odustajemo. Nama najnužnija stvar u bendu je vrijeme, ali mi uvijek sve stignemo odraditi. Cilj našeg izvođenja je dirnuti srca onih koji slušaju. Za izvođenje biramo pjesme koje nam se sviđaju i izvodimo ih uz pratnju školskog zbora. Glazba nas čini jačima i hrabrijima. Zato se prisjetite koliko je glazba zapravo bitna u životu, sjetite se bezbroj načina na koje glazbu možemo osjetiti. Glazba je univerzalni jezik, nju svi razumiju. Bili mi tužni ili sretni uvijek ju slušamo. Nadamo se da ćete sljedeće godine doći na naš nastup i da će vam se svidjeti.

Ana Horvat, 8.b, Anđela Rašić, 8.b

Druga smotra zborova učenika razredne nastave

»Samo glazba obriše suze i ohrabri srce«

U travnju je u Kešincima održana druga smotra zborova učenika razredne nastave. Sudjelovali su učenici od 1. do 4. razreda iz Semeljaca i svih područnih škola te zbor OŠ Luka Botić iz Viškovaca. U Smotri je sudjelovalo 255 učenika. Učenici su izvodili pjesmice uz glasovirsku pratnju Dubravke Radinski i Vanje Gvozdanovića.

Nakon službenog programa učenici su zajednički otpjevali pjesmu »Kad si sretan«. Zatim je uslijedio kratak predah tijekom kojeg su se učenici zasladih kolačima koje su priredile vrijedne mame iz Kešinaca. Svakoj su školi podijeljene zahvalnice za sudjelovanje na Smotri.

Za kraj, mađioničar Josip Ciganović izveo je kratki program kojim je oduševio sve prisutne. Za predstavnike druge smotre na Danu škole u svibnju predloženi su učenici PŠ Vučevci.

Pozivamo sve da dođu iduće godine jer je zabava zagarantirana.

Lorena Rajh, 8.c

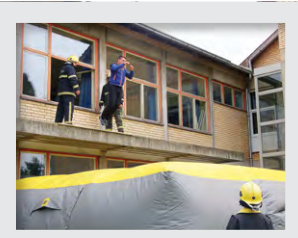

Vatrogasna vježba u našoj školi

Vatru gasi, brata spasi!

Krajem svibnja svaki razred dobio je obavijest o vatrogasnoj vježbi. Razrednici su učenicima pročitali obavještenja o evakuaciji iz škole. Na zvuk zvana učenici su se zajedno s nastavnicima spustili u predvorje škole i laganim korakom izašli van. Kada su svi učenici napustili školu, na teren su izašli vatrogasci DVD-a Kešinci. Uskoro su im se pridružili DVD Semeljci i DVD Vrbića, dok je DVD Đakovo stiglo zadnje. Kako bi vježba bila upotpunjena, u školi je ostalo dvoje učenika, nastavnik i domar. Učenici su izvedeni kroz glavni ulaz dok su nastavnik i domar spašeni skakanjem kroz prozor na zračni jastuk. Cilj je ovakve vježbe bio pokazati učenicima kako se u slučaju opasnosti najbrže evakuirati iz škole.

Josipa Šajkunić, 8.b

INTERVJU S LUKOM KELIĆEM

Rukomet nije samo igra

Novinar: Koliko dugo treniraš rukomet?

Više od dvije godine.

Novinar: Zašto si se odlučio za rukomet? Volim timski rad. Smatram da je rukomet sport u kojem je svaka osoba jednako važna i svi moraju surađivati da bi postigli što bolji rezultat.

Novinar: Koji rukometaš ti je uzor i zašto?

To je Renato Sulić. Zašto baš on? Meni je on najbolji pivot koji je ikada igrao za Hrvatsku reprezentaciju. Sretan sam što igram istu poziciju kao i moj uzor.

Novinar: Postoji li cilj koji želiš postići u rukometu?

Naravno. Moj je cilj jednoga dana zaigrati za Hrvatsku rukometnu reprezentaciju. Iako, kada bih imao mogućnost zaigrati za neki strani klub, odabrao bih Kiel. Smatram da je to najbolji klub iz njemačke lige, a i u njemu je igralo nekoliko Hrvata.

Novinar: Što bi htio poručiti svima koji se žele baviti rukometom?

Ako se želite baviti rukometom, morate sve svoje slobodno vrijeme iskoristiti na vježbanje, treninge i morate paziti na prehranu. Rukomet nije igra, rukomet je život!

Ivana Galović, 8.a

INTERVJU S ANĐELOM RAŠIĆ

Glazba je život

Novinarka: Što te privuklo glazbi?

Oduvijek sam voljela slušati glazbu i pjevati te mi se u trećem razredu pružila prilika upisati glazbenu školu.

Novinarka: Koliko se dugo baviš sviranjem?

Sviranjem bisernice bavim se šest godina, a sviranjem klavira dvije godine.

Novinarka: Koju školu planiraš upisati?

Planiram upisati Glazbenu gimnaziju i nadam se da ću uspjeti.

Novinarka: Gdje se vidiš u budućnosti, kao glazbenica ili nešto sasvim treće?

Vidim se u glazbenom svijetu, to jest nije mi važno što ću raditi, samo da je vezano uz glazbu.

Novinarka: Koliko slobodnog vremena imaš? Dopodne idem u školu, a poslijepodne četiri puta tjedno idem u glazbenu školu, tako da mi je raspored tijesan, ali sve uspijevam uskladiti.

Novinarka: Što ti znači glazba?

Glazba je veliki dio moga života. Ne mogu zamisliti život bez glazbe. Jednostavno, ona u meni budi neke emocije.

Klara Rašić, 6.b

INTERVJU S ANTONELOM KELIĆ

Modeling kao hobi

Novinar: Koliko se dugo baviš modelingom?

Od četvrtog mjeseca 2015. Zapravo, prvo s čime sam počela je bila kampanja, a tek nakon toga revije.

Novinar: Zašto si se odlučila baš za modeling? Ima li nešto što te potaklo na to? Možda neki uzor?

Oduvijek sam na televiziji i Internetu gledala modele kako hodaju pistom i to mi je bila životna želja. Kada sam vidjela da Fashion Incubator traži modela za kampanju, prijavila sam se i na kraju je to bilo to. Općenito volim modu pa je to i bio jedan od razloga. Nekog posebnog idola nemam, ali svakako bih htjela istaknuti Ivu Jerković koja mi je uvijek bila predivna.

Novinar: Postoji li neki cilj koji želiš postići? Ne, to mi je samo hobi.

Novinar: Koliko si revija do sada nosila i koje su ti najdraže?

Do sada nisam nosila puno revija, mislim da ih je bilo sedam, ali nadam se da će ih biti još. Najdraža mi je bila revija Lidije Pihler, dizajnerice iz Osijeka, čiju sam prekrasnu haljinu iz kolekcije Bizzar imala priliku nositi. Njezin stil dizajniranja mi se jako sviđa. Također sam uživala noseći reviju mlade dizajnerice Gabrijele Krešić iz Slavenskog Broda. Nosila sam haljinu boje oceana.

Novinar: Kako se osjećaš kada trebaš izaći na pistu?

Pred prvu reviju bilo me malo strah, ali već sam na drugoj bila opuštenija. Nije ništa strašno jer ta minuta na pisti brzo prođe.

Novinar: Želiš li nešto poručiti osobama koje se žele baviti modelingom?

Željela bih im poručiti da ako to stvarno žele neka to i učine. Samo budite svoji i bez straha jer strah će se uvijek vidjeti na fotkama.

Ivana Galović, 8.a

INTERVJU S ANOM ZETOVIĆ

Čitanjem otkrivamo sami sebe

Novinar: Odakle se pojavila ljubav prema čitanju?

Od kako znam za sebe okružena sam knjigama. Ta se ljubav rodila nekako spontano i kako sam ja rasla, rasla je i ona te je postala dio mene.

Novinar: Koju si knjigu zadnju pročitala? Zadnja knjiga koju sam pročitala je Dnevnik Ane Frank.

Novinar: Koja ti je najdraža knjiga i zašto? - Na ovo pitanje nemam odgovor jer je uistinu teško između tisuća pročitanih knjiga odabrati jednu. Svaka od njih svojim je dijelom utjecala na mene, potakla me na razmišljanje i neke promjene.

Novinar: Što najradije čitaš?

Ljubitelj sam svih vrsta knjiga i u pravilu čitam sve što mi dođe pod ruku, ali u zadnje vrijeme najviše uživam u trilerima i kriminalističkim romanima.

Novinar: Tko ti je najdraži pisac?

Najdraži pisac mi je Joel Dicker. Sviđa mi se njegov stil pisanja, njegova djela me fasciniraju i smatram ga izvrsnim piscem. Ovladao je umijećem stvaranja napetosti i njegove knjige me iznova i iznova iznenađuju.

Novinar: Misliš li da bi djeca, ali i odrasli trebali čitati više knjiga?

Mislim da bi ljudi svih uzrasta trebali čitati više knjiga jer čitanje povećava maštovitost i koncentraciju i izlaže nas mnogim novim riječima koje nam proširuju vokabular.

Ivana Galović, 8.a

INTERVJU S ANOM HORVAT

Svirajući izražavam svoje emocije

Novinarka: Kako si se odlučila za bubnjeve? Osjetila sam nešto u sebi dok sam promatrala kako ih netko svira.

Novinarka: Koliko dugo sviraš?

Sviram od svoje devete godine, točnije sedam godina.

Novinarka: Pohađaš li satove sviranja bubnjeva?

Trenutno ne, ali sam ranije pohađala.

Novinarka: Kada si dobila prve bubnjeve i od koga?

Prve sam bubnjeve naslijedila od svoga oca kada sam imala devet godina jer je on neka kada također svirao u bendu.

Novinarka: Što te privuklo sviranju bubnjeva?

Privuklo me to što mogu izraziti svoje emocije svirajući bubnjeve.

Novinarka: Vidiš li se u budućnosti kao glazbenica ili ti je sviranje samo hobi?

Vidim se kao uspješna glazbenica u nekom bendu.

Novinarka: Koliko vremena posvetiš sviranju?

Sat vremena dnevno.

Novinarka: Je li tvojim vršnjacima i ostalim poznanicima čudno što si se odlučila za sviranje bubnjeva?

U početku im je bilo čudno, posebno dečkima, ali kasnije su se svi naviknuli.

Klara Rašić, 6.b

NOVINARI U LOVU NA ČITAČE

Pustolovni roman omiljen među učenicima

Koliko vremena vi izdvojite za čitanje? Čitate li uopće?

Danas u modernom svijetu televizije i Interneta sve se više osjeća nedostatak želje za čitanjem. Zašto mladi umjesto kvalitetne literature odabiru nekvalitetne filmove? Većina mladih smatra da je knjiga izašla iz mode te čitanje smatraju gubitkom vremena. Mladi bi se trebali osvijestiti i vidjeti što gube zbog tehnologije kojoj se sve više prepuštaju.

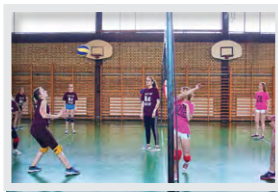
Među učenicima naše škole proveli smo anketu pokušavajući otkriti čitaju

li naši učenici i koliko je im je čitanje danas važno te njihove čitalačke navike. Anketu je provedena među 188 učenika. Svaki od njih anonimno je odgovarao na pitanja koja se odnose na njihove navike čitanja. 84% učenika otkrilo nam je da provede barem malo vremena čitajući, a 16% uopće ne čita. Samo 13 učenika odgovorilo je da čita previše i da im je čitanje važno u životu. Ovo je istraživanje pokazalo da je najomiljenija vrsta knjiga među učenicima pustolovni roman, a najomraženija znanstveno-

fantastični roman. Nadamo se da je ova anketa potakla učenike da »uzmu knjigu u ruku« i pročitaju pokoju stranicu.

Lorena Rajh i Barbara Pilipović, 8.c

DAN ŠKOLE – SPORTSKI DAN

Igrati, samo igrati

Kao i svake godine, tradicionalno je održan sportski dio Dana škole. Taj se dan održavaju natjecanja u različitim sportovima. Niži razredi su trčali na 100 m, nosili jaja, skakali u vreći i igrali graničara. Dječaci viših razreda igrali su nogomet, djevojčice petih i šestih razreda rukomet, a djevojčice sedmih i osmih odbojku. U nogometu su najuspješniji bili 5.a i 6.a. te 7.a i 8.a. Rukometni pobjednici su bili 5.b i 6.a., a pobjednici u odbojci s 7.a i 8.c. Bilo je zanimljivo i napeto na svim utakmicama te s nestrpljenjem čekamo sljedeći Dan škole kako bismo ponovno odmjerili snage.

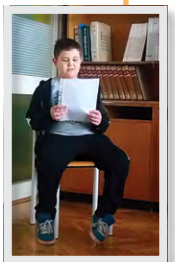
Josip Drenjančević, 6.a

NATJECANJE U BRZOM ČITANJU

Davida do pobjede doveo Harry Potter

Sredinom svibnja u našoj školi održano je natjecanje u brzom čitanju. Natjecatelji su bili učenici od 1. do 4. razreda. Svaki učenik trebao je pročitati dva teksta, jedan poznati i jedan nepoznati. Kada su svi učenici pročitali svoje tekstove, otišli su se osvježiti u blagovaonicu. Za to vrijeme sve su tri nastavnice hrvatskog jezika ocjenjivale čitanje i odlučivale o pobjednicima. Svi su učenici dobili zahvalnice za sudjelovanje na natjecanju, a samo oni s najboljim ocjenama dobili su poklone. Najboljim malim čitačima proglašeni su Slaven Lukić, David Novak, Leo Pašalović i Marko Kasun. David Novak ujedno je proglašen i za najboljeg malog čitača svih razreda. Otkrio nam je kako je pročitao sve dijelove Harryja Pottera i da mu je bilo potrebno oko dva tjedna za jednu knjigu, a da dnevno pročita 70-ak stranica.

Ovo se natjecanje nije održalo samo kako bismo dobili pobjednike, već kako bismo nešto i naučili. Na pitanje zašto čitaju učenici su dali jednostavan odgovor: »Trebate nam u životu«. Koliko puta ste se vi upitali hoće li vam čitanje trebati u životu? Naravno da hoće, samo mi to zaboravljamo. Možda mi bolje znamo biologiju, matematiku, hrvatski... nego djeca koja su nam dokazala da zapravo i ne znamo što sve znamo, a znamo čitati!

Lorena Rajh i Barbara Pilipović, 8.c

ZAVRŠNA AKADEMIJA

Oprostili se od osmaša

Sredinom svibnja u našoj školi održana je završna akademija povodom Dana škole. Svečanost je započela prozivanjem osmaša koji su sve godine osnovnoškolskog obrazovanja prošli s odličnim uspjehom i uzornim vladanjem. Nakon toga prozvani su i učenici koji su bili najuspješniji u sportskim aktivnostima, kao i učenici koji su osvojili nagrade u drugim područjima. Akademiju su otvorili predškolci sa svojom recitacijom. Plesom i pjesmom uveselili su nas učenici nižih razreda. Svoje glumačke sposobnosti pokazali su nam učenici dramske skupine predstavom o bezobraznom dječaku i današnjem društvu. Sljedeću

točku izveo je zbor uz pratnju školskog benda, a solo točku izvela je učenica Kristina Bošnjak. Nakon toga uslijedila je recitacija učenica šestih i sedmih razreda o Djevici Mariji. Zadnju točku izveo nam je folklor i učenici glazbene škole. Govorom voditelja i pljeskom gledatelja završili smo i ovogodišnju svečanu akademiju.

Klara Rašić, 6.b

PETAŠI I ŠESTAŠI U KRAPINI

Od početka pa do danas

Početkom lipnja učenici petih i šestih razreda naše škole došli su pred školu gdje ih je dočekaio autobus kako bi ih odvezao u Krapinu. Polazak je bio u jutarnjim

satima. Nakon nekoliko sati vožnje stigli smo pred brdo Hušnjakovo. Imali smo nekoliko minuta za razgledavanje te smo krenuli u Muzej krapinskih neandertalaca. Najprije smo pogledali kratak film o preživljavanju i načinu života pračovjeka pa se podijelili u skupine. Svaka je skupina otišla u obilazak muzeja. Vidjeli smo mnoštvo zanimljivih stvari od nastanka svijeta, kada su na planeti bile samo bakterije, do dinosaura i prvih ljudi. Pogledali smo kratak film o Teoriji velikog praska. Nakon obilaska, kupovali smo suvenire kako bi nam posjet Krapini ostao u sjećanju. Ušli smo u autobus te se zaputili prema Stubici na ručak. Posjetili smo kip Matije Gupca, Muzej seljačkih buna i dvorac obitelji Oršić. Saznali smo zašto se dogodila seljačka buna te kakva su oruđa ljudi koristili u prošlosti i kako su živjeli. Imali smo pola sata za razgledavanje i druženje nakon čega smo otišli do Gupčeve lipe. U kasnim satima vratili smo se kući oduševljeni ljepotama Hrvatskog zagorja i ispunjeni duhom života krapinskih neandertalaca.

Marija Jukić, 6.a

ZABAVNO I EDUKATIVNO

UPOZNAVANJE GRADA HEROJA

17. i 18. prosinca 2015. godine učenici osmih razreda naše škole sudjelovali su u »dvodnevnom posjetu Vukovaru učenika osmih razreda«. Posjet je predviđen za učenje o vukovarskoj tragediji, Domovinskom ratu općenito te za upoznavanje Grada heroja.

U ranim jutarnjim satima uputili smo se prema Vukovaru. Putovanje je brzo prošlo i začas smo se našli u Pastoralnom centru sv. Bono. Ondje smo imali predavanja na temu Domovinskog rata i Vukovara tijekom rata. Prezentacije i dirljivi govori naših prezentatora dočarale su nam stanje u gradu, strah ljudi i želju za obranom grada.

Prije početka obilaska Vukovara i svih njegovih znamenitosti uputili smo se na ručak. Siti i puni želje za učenjem krenuli smo u obilazak.

Prvo smo otišli u vukovarsku bolnicu – jedan od najpoznatijih simbola stradanja grada i njegovih stanovnika. Taj posjet ostavio je poseban trag na našim srcima. Uslijedila je šetnja do dvorca Eltz i obilazak gradskog muzeja koji se

nalazi u unutrašnjosti dvorca. Zatim smo prošetali centrom grada i obišli jedno od najpoznatijih spomen obilježja Domovinskog rata – križ autora Šime Vidulina podignut u čast svim poginulima za slobodu Hrvatske.

Autobusom smo se uputili u hotel gdje smo imali slobodno vrijeme za odmor i druženje. U dvorani hotela pogledali smo prezentaciju nakon koje smo otišli u Muzej vučedolske kulture. Svi smo jedva dočekali kraj dana i odlazak u diskoteku. Zabavljali smo se i družili, a potom se vratili u hotel kako bismo »napunili baterije« za sutradan.

Oprostite, nikad zaboraviti!

Drugi dan započinjemo doručkom u restoranu i obilaskom vojarnje 204. brigade u kojoj je otvoren Memorijalni centar Domovinskog rata. Ondje smo imali priliku vidjeti oružje vojnika. Također smo vidjeli i prikaz minskog polja i srpskih koncentracijskih logora u kojima je tijekom Domovinskog rata zatočeno na desetke tisuća civila i hrvatskih branitelja. Na putu pre-

ma Memorijalnom groblju vidjeli smo cestu »Put spasa«, koja je za vrijeme rata bila kukuruzni put i jedina cesta koja je povezivala Vukovar i Vinkovce. Sljedeće odredište bila nam je Trpinjska cesta u Borovom Naselju koja se još naziva i »Groblje tenkova« jer su tu uništena 62 neprijateljska tenka. Uslijedio je posjet Memorijalnome groblju žrtava Domovinskoga rata, koje je najveća masovna grobnica u Europi nakon Drugog svjetskog rata. Nakon što je 1998. ekshumirano 938 tijela na tom mjestu je postavljeno upravo toliko bijelih križeva. Nakon Memorijalno groblja uputili smo se prema Ovčari, bivšoj farmi koja je tijekom

Domovinskog rata pretvorena u logor. Na tom mjestu je ubijeno oko 260 osoba dovedenih iz vukovarske bolnice. U Spomen-domu Ovčari je potpuni mrak, a na zidovima se prikazuju fotografije stradalih. Na sredini prostorije je vrtlog na kojemu se projektiraju imena stradalih, a na dnu gori vječno svjetlo. Na završetku posjeta Vukovaru u domu je održan kviz znanja u kojem su sudjelovale sve škole koje su bile u posjeti Gradu heroju. Nakon kviza smo se uputili kući. Svidjelo nam se to što svi učenici imaju priliku vidjeti Vukovar i stradanja u Domovinskom ratu.

Ana Zetović, 8. b,
Marija Ervačić, 8. c

LIKOVNI I LITERARNI RADOVI

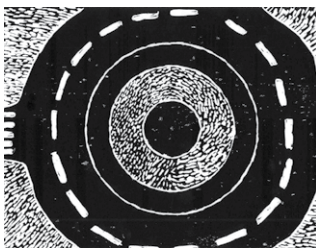

Luka Kelić, 8.b

Domovina

Moja domovina se zove Hrvatska. Glavni grad joj je Zagreb. U mojoj domovini živi jako puno ljudi. Ima puno sela i gradova, planina, ravnica, rijeka i naravno, Jadransko more koje je naše veliko prirodno bogatstvo! Moja domovina ima sve, a mi moramo znati to iskoristiti! Jako volim svoju domovinu.

Patrik Bednjanić, 3. r.
PŠ Mrzović

Matija Radonić, 8.a

Drava

Velika rijeka Drava,
Baš je prava,
Voda ledna,
Ribicama medna.
Brodove mnoge ljulja,
Ispod njih se šulja.
Ribaru noge smoči
Čizmu mu namoči.
Kroz gradove teče
I pokupi smeće.
Puna je sreće
Kad stigne veće.

Tada zvijezde broji,
Ničeg se ne boji.
Dok svojim tokom teče
Puna je sreće.

Mihaela Matošević, 6.a

HAIKU**Priroda**

Životinje i
biljke žive zajedno
kao obitelj.

Anja Josipović, 6.a

Livada

Na livadi se
čuže cvrkut ptica i
miris cvjetića.

Drveće

Drveće može
biti debelo, tanko
pa čak i malo.

Hrvoje Penić, 4.r.,
PŠ Vučevci

Barbara Kelić, 4.r., Forkuševci

Ljudska duša

Kako zapravo izgleda duša, što je ona zapravo? Možda je maleni cvijet koji raste ili veliko stablo koje stoji uspravno. Može biti i poput korijena koji nepomično ostaje ispod zemlje sve dok se njegova stabljika savije poput našeg tijela kada umremo. Korijen može biti ogroman i protezati se metrima u dubinu i biti toliko čvrst da ga nijedan ljudski stroj uopće ne može izvaditi i ozlijediti. Naša duša isto kao i korijen nalazi se duboko u nama i samo je rijetkima pokazujemo u pravom izdanju. Ali ako nas povrijede, ozlijede našu dušu, nastaju nevidljive rane kao što korijen pod zemljom može nastradati. I vidjet će se na nama ako nam je duša ozlijeđena. Vjerojatno je kako ćemo u društvu glumiti da

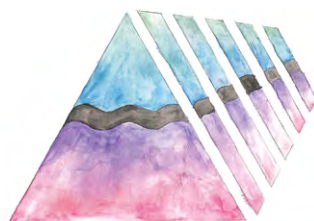
smo odlično, smijati se i raditi sve kao inače, ali kada ostanemo sami u svoja četiri zida, počet će nas u grlu stezati neka jaka i neobična bol za koju mnogi vjeruju da proizlazi iz duše.

Oči su ogledalo duše, kaže se. U potpunosti se slažem s time. Kada smo tužni i patimo zbog nečega, pati i naša duša. Ponekada se osjećam kao da su neki moju dušu zavaravali, davali joj lažnu nadu i iskorištavali. Da joj nisu uzvračali sva ona dobra koja im je davala kroz moj lik i mene cijelu. I ja sam nekada nekoga povrijedila, ali se i sama nakon toga nisam dobro osjećala. Uvijek pokušavam nekoga ne povrijediti jer i sama znam kako je kada ti se cijeli svijet sruši, kada ti je duša manja od svake suze koja sklizne niz užareni obraz pun straha i potom se zaustavi kod usana jer su previše strme i jake za nju. Ona je ipak samo mala suza, jedna mala kap koja izlazi iz ogledala naše duše, a da ne zna ni kako ni zašto.

Naše tijelo je krhko poput grane stabla, a duša nam je poput lista. Može ju otpuhati vjetar. No ako stojimo uspravno i čvrsto, ni najjači vjetar nam ne može ništa. Ipak, ne možemo izbjeći to da se jednoga dana naša duša odvoji od tijela. Uvijek razmišljam kako se ja ne bih znala snaći u nekoj situaciji u kojoj su se snašli neki stariji ljudi od mene. Smatram da se naša duša vremenom razvija i shvaća neke stvari zajedno s nama. No nikada nam neće biti jasno što se dogodi kad umremo?

Možda se naša duša nastani u neko drugo tijelo, možda luta svijetom u obliku duha ili pak odlazi na nebo. Puno je teorija, puno je ljudi, puno je laži i malo istine. Ako se držimo svog puta, vjerojatno ćemo naići na odgovor kad-tad.

Anamarija Nađ, 8.a

Kristina Bošnjak, 7.a

Lana Katić, 3.r., PŠ Koritna

Moj djed Ivan

Moj se djed zove Ivan. On ima 71 godinu. Uvijek je sretan, veselo i pravi je šaljivac. Moj djed je jako vrijedan, kad god nekome treba pomoć, on je tu. Jako je visok i snažan, iako ima 71 godinu. Ima veliki trbuh pa se svi šalimo s njim da je trudnica. Sestra i ja jako volimo svoga djeda jer nam je on jedini djed kojeg imamo. Moj djed je jako ljubazan, šaljiv i pravi lukavac. Teško ga je prevariti. Sestra i on se često šale na moj račun. Ja to prihvatim na dobar način, pa se čak i smijem na to. On nije iz Hrvatske, već iz Bosne i Hercegovine. Kad god idemo u Bosnu, posjetimo djedovu kuću u kojoj je odrastao, a djed pogleda veliki zid na kojem je slika cijele njegove obitelji. Tu djed ispere lice svojim suzama i obriše ih svojom najdražom krpicom bez koje ne može. Prije povratka kući, moramo otići u Toscanu. To je mjesto u kojem su se moji baka i djed upoznali, a djed se pokazao pravim šarmantom pa ju je tamo čak i zaprosio. Mene i sestru djed odvede na nogometni stadion Rome. Zadnji put kada sam bila tamo, djed je pripremio veliku gozbu za sestrin šesti rođendan, a upoznao nas je i s Edinom Đekom, koji je igrač Rome.

Tata, mama i bake mi govore da imam najboljeg djeda na zemaljskoj kugli. Djed mi kupuje školske torbe i školski pribor. Volim svoga djeda najviše na svijetu!

Martina Blažević, 6.a

Moj tata

Moj je tata krupnog formata,
Ali je ipak moj tata.
Ima veliko tijelo i ruke
Pa neki ljudi upadnu u muke.

Marko Doko, 8.a

Nije on strašan toliko,
Kad ga za sladoled pitaš
On kaže »Koliko?«
Dobrica je on tolika,
Da se u trenu sa smiješkom
slika!

I slika je toliko mila,
Jer je moj tata sila!

Emma Tolj, 3. r., PŠ Mrzović

Jelena Radat, Predškola Vrbica

Moja majka

Moja se mama zove Gordana.
Ona je lijepa i pametna. Lice
joj je blago i nježno. Oči su joj
smeđe i tople. Kosa joj je plava i
uredna. Ja ju jako volim.

Matej Doko, 1.r., Semeljci

Josip Kelić, 3. r., PŠ Forkuševci

Moja majka

Moja majka ima
zlatnu kosu
i oči plave.

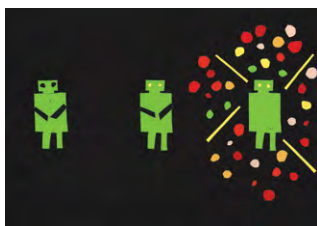
Oči su joj
kao uzburkano more,

a kosa joj je
kao žitno klasje.

Nema ništa ljepše
od majčinog
sjaja u očima.

Nema ništa ljepše
ni od majčinog
zagrljaja.

Tomislav Nađ, 4.r., Semeljci

Barbara Pilipović, 8.c

Moje selu u 3012. godini

Od dalekog pračovjeka, daljnje
prošlosti, spilja u kojima su ljudi
živjeli, prijašnje prehrane i pri-
jašnjih jezika pa sve do danas,
tehnologija je jako napredovala.
Svijet se svakim danom sve više
mijenja. Neki ljudi znaju više, a
neki manje o prošlosti. No, bilo
bi lijepo da znamo nešto i o bu-
dućnosti.

Ja sasvim drugačije zamišljam
svijet u 3012.godini od danas.
Tehnologija će sigurno jako na-
predovati. Umjesto auta ljudi
će se služiti bijelim letjelicama
koje lete brzinom svjetlosti. Ako
u dvanaest sati pekar krene na
posao, koji je na drugom kraju
sela, tj. treba prijeći dvadeset
kilometara (jer se selo s godi-
nama jako povećalo) stigao bi u
trideset sekundi. Uz letjelice br-
zine svjetlosti, tu je i gravitacijski
spremnik. U 2099. godine jedan
će izumitelj izumiti gravitacijski
spremnik. Taj spremnik će sve
stvari podići pet centimetara u
zrak: cvijeće, stabla, grmove, mo-
derne kuće pune tehnologije, više
ništa neće stajati na tlu pa ni lju-
di. Oni će imati zračne skutere,
skutere koji lete po zraku. I moda
će napredovati kao i namještaj.
Naprimjer, ormar na daljinski.
To će biti ormar u svim bojama
koji dolazi s odjećom iz neke ko-
lekcije. Nema kvaku nego tablet
u koji se ukuca odjevni predmet
i on sam izađe iz ormara. Više ne
bi postojala vrata na kvaku, sva
bi se ulazna vrata otvarala na
otisak i šifru, sobna vrata otva-
rala bi se na šifru ili neku riječ.
Netko će izmisliti čarobnu stolicu
koja masira i priča. Imala bi puno

gumbića. Kada pritisnete gumb
broj jedan, stolica bi se tresla,
tj. masirala onog koji sjedi. Kada
pritisnete gumb broj dva, stolica
bi pričala s vama. Kada pritisnete
gumb broj tri, ručke stolice izva-
dile bi hranu i piće koju izaberete.
Kuće bi izgledale vrlo lijepo. Bile
bi jako visoke i izgledale bi savr-
šeno. Mobiteli bi govorili. Škole
bi bile ljepše od današnjih. Ploče
bi izgledale kao veliki tableti. Svi
bi učenici umjesto knjiga koristi-
li mobitele. U najljepšem dijelu
stajao je laboratorij s najboljim
izumima i vremenskim strojem.
Tako ja zamišljam budućnost
punu tehnologije i novih izuma.

Marinka Andraković, 6.a

Antonio Josipović, 5.a

Mrvica

Ja imam psa koji se zove
Mrvica,

I on ima puno krpica.

Mrvica najviše mrzi buku,

I sada ima veliku muku.

Ja Mrvicu najviše volim,

I ne mogu da mu odolim.

On je najdraži pas na svijetu,

I lide povremeno na dijeteu.

Mrvica lovi male mačke,

I pravi velike spačke!

**Marko Kasun, 4.r.,
PŠ Vrbica**

Patrik Duhović, 5.b

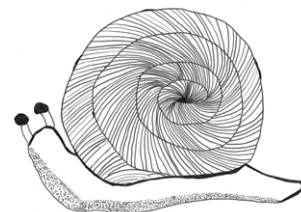
**Ružica Marušić,
Predškola Vrbica**

Ono što se ne zaboravlja

Djetinjstvo... Doba sreće i vese-
lja. Svi te služe i vole. Tko se još
ne bi vratio u djetinjstvo? Marija
i ja k'o prst i nokat...

Ona je bila bucmasta i niska, a
ja visoka i mršavija od nje. Sad
je to, nažalost, obratno – kao što
se vidi. Uvijek smo bile zajedno.
Izvodile smo razne gluposti. Eh,
to su bili dani! Jednu zgodu ni-
kad neću zaboraviti. Imale smo
samo pet godina. Jednog ljetnog
popodneva krenula sam k njoj.
Dočekala me pred kućom. Baš
kad smo pošle unutra, ugledale
smo miša kako se šulja uz kuću
njezine tete. Ulazio je u dvorište.
Marija je pojurila u namjeri da
ga uhvati i to je i uspjela! Ja sam
je čekala ispred kuće i promatra-
la. Uхватила ga za rep i prišavši
rekla: »Znaš da jedem miševe?«
Odgovorila sam da u to ne vjeru-
jem. Na to je izjavila: »Sad ću ga
pojesti!« Otvorila je usta kao da
će ga doista progutati, ali se nije
usudila, već ga je bacila sa stra-
ne. Onda smo se počele smijati
glasno, jako, obje jednako...
Još uvijek smo bliske i zajedno
izvodimo nepodopštine, ali ne
onakve kakve smo radile u dje-
tinjstvu. Te se zgode nikada za-
boraviti neće!

Vanessa Sikra, 6.c

**Petar komljenović, 4. r.,
PŠ Forkuševci**

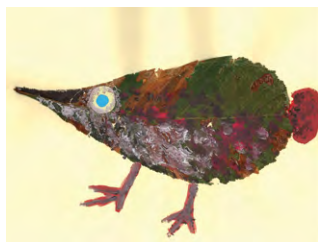
Ruža

Bila jedna ruža
Koja voli puža.

A puž ružu neće
Stvarno nema sreće.

Ruža zato suze lije
A puž joj se smije.

**Matea Kovačević, 4.r.,
PŠ Vrbica**

Tea Moreti, 2.r., PŠ Vrbica

Stigla jesen

Stigla jesen,
jesen žuta,
pada lišće
sve kraj puta.
Lišće pada,
pada, pada
'ajmo djeco
mesti sada.

Katja Dubravac, 3.r.,
PŠ Vrbica

Sabina Zrimiĉ, Predškola Semeljci

Sunĉana domovina

Na domovinu
Sunce
Toĉi ljubav
Na dar.

Sunĉev űar
I domovina
Sretan par.

Hrvoje Peniĉ, 4.r., PŠ Vuĉevci

Luka Miladinoviĉ, 2.r. PŠ Koritna

Šuma

Šuma je mjesto gdje ne idem
ĉesto. Bila sam svega dva puta u
svom životu.

Prošlo ljeto kada sam bila, oduševila sam se njezinom veliĉinom. Kada smo joj se pribliűavali promatrala sam ju izdaleka. Izgledala je tako veliĉanstveno i tako moĉno. Stajala je tako graciozno, obučena u svoje najljepše ruho. Zeleno pomiješano sa smeĉim

dodatcima i űutim pa se ti djeliliĉi űute boje svjetlucaju po njoj poput zlata. Kada sam zakoraĉila u nju, podigla sam glavu i vidjela ogromne krošnje stabala koje su se dizale u visine. Tek tu i tamo uspjelo se promiliti malo neba i sunĉanih zraka. Zrak je bio tako ĉist, poput najljepšeg parfema. Samo sam űutjela i osluškivala. Bila je to najljepša glazba koja opušta.

Emma Ljepotiĉ, 3.r.,
PŠ Forkuševeci

Lea űimiĉ, 3.r.

Vuĉevci

Najljepše na svijetu cijelom
moje selo meni je.

Zato űto je tako malo
meni je joű milije.

Nema buke, nema guűve,
samo ptice ĉuju se,
dragi ljudi ovdje űive,
vrijedno rade, bore se.

űivot ovdje nije lagan,
treba puno raditi,
zemlju orati i kopati,
sjeme u zemlju saditi.

Sve je manje stanovnika,
idu dalje raditi,
za bolji se űivot oni
u tuĉinu idu boriti.

Voljela bih da se vrate,
da nas ovdje viűe ima,
al' gdje god oni sada bili
űelim sreĉu ja svima.

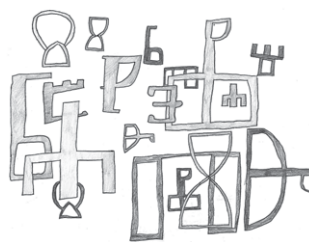
Marta Grbeűa, 4.r., PŠ Vuĉevci

Tamara Majhen, 4.r., PŠ Mrzoviĉ

Zaűto ĉitam?

Svaka knjiga ima svoju svrhu, bilo to objasniti neki dogaĉaj, pouĉiti nas o neĉemu novom ili uvesti u pustolovinu mladog junaka koji pokuűava spasiti voljenu osobu. Knjiga ima svrhu, a ĉovjek potrebu za ĉitanjem, potrebu za znanjem i rjeűenje za vjeĉni problem dosade.

Rok Raűiĉ, 4.r., PŠ Keűinci

Zaűto bismo trebali ĉitati? Na to pitanje postoji puno razliĉitih odgovora i razloga. Puno ljudi ĉita kako bi se oslobodili od okova pravog űivota, ĉitaju o fantastiĉnim svjetovima i nezamislivim stvorenjima. Dok ĉitaju, zamiűljaju sebe na tim mjestima i svoje osobne pustolovine. ĉitanjem razvijaju maűtu, a maűta radi svaűta.

Osim maűte, ĉitanjem razvijamo i mudrost. Uvijek se pitam kako su osobe kao Nikola Tesla i Marie Curie bili toliko inteligentni i znatiűeljni, izumili su tehnologiju bez koje bi sadaűnost bila nezamisliva. Te osobe su cijeli svoj űivot posvetili ĉitanju i prouĉavanju knjiga, iz njih su crpili znanje i mudrost bez kojih ne bi postigli űivotne ciljeve.

Joű jedna velika vaűnost knjiga su űivotne pouke kojima nas uĉe. Ako saznamo da se glavnom liku dogodi zlo nakon űto napusti svoje prijatelje, iz toga izuĉavamo da bismo trebali poűtivati svoje prijatelje koji nas istinito vole. No u knjigama moűemo primijetiti i krive poruke koje nas vode u krivom smjeru, ali sa svim naűim znanjem, mudroűću, pa ĉak i maűtom, moűemo razlikovati dobro i zlo, tako da na kraju uvijek postanemo mudriji.

Pitam se kako je onima koji nisu ĉitali knjigu i pomislim da su propustili svjetove u kojim ĉitatelji uűivaju. Neĉitaĉi propuűtaju znanje i mudrost koje su mogli iscrpiti iz knjiga. Veĉina njih ĉe umjesto ĉitanja knjige pogledati film, u kojemu su sve radnje i prizori pripremljeni za njih, gledatelji ne moraju koristiti svoju maűtu kako bi uűivali u djelu, dok ĉitatelji koriste djela i knjiga kako bi oslobodili svu svoju maűtu.

Moj osobni razlog ĉitanja knjiga je otkrivanje neĉega novog u svijetu ili iz povijesti. Volim ĉitati i zbog ljubavi prema mitologiji i fantaziji, volim knjige koje me mogu uvuĉi u svoj svijet i dati mi osjeĉaj da sam i ja dio pustolovine. Kad zavrűim knjigu, uvijek pomislim jesu li i drugi ĉitatelji knjigu proűivjeli kao ja? Pomislim da je moje ĉitanje bilo zanimljivije od njihovog, maűta ukraűava svjetove o kojima ĉitam, a to me ĉini sretnim.

Filip Ćaleta, 8.a

Emma Ljepotiĉ, 3.r., PŠ Koritna

Zemljin sretan dan

Zemljo moja draga,
Baű si blaga
ĉestitam ti, Zemljo, tvoj dan,
poznat kao roĉendan.

Puna si zelenila, mora i planina,
Pazi, od rata je ostalo nekoliko
mina!

Molim te, oprost ovim
ljudima daj,
Zagaĉivanju planete je
doűao kraj!

Imaű puno biljaka,
űivotinja i trava
Ti si jedna hrabra planeta
prava.

Ako izgubiű, dolaziű u raj,
Ali neĉeű izgubiti, samo to znaj!

Marin Radat, 4.r., PŠ Vrbica

Antonija Juriĉ, 1.r., Semeljci

űiva kuĉa

Kad bi kuĉa bila űiva,
prozori bi bili oĉi
űto svijetle u noĉi.
Krov bi joj bio kapa
kao u malog djeĉaka.

Usta bi joj bila
otvorena vrata
koje je pravio moj tata.
Klupe bi joj bile ruke
űto stoje bez muke.

Dominik Suĉiĉ, 4.r., PŠ Vuĉevci

Filip Čaleta, 8.a

Marko Doko, 8.a

Ante Gavran, 8.a

Josip Kiš, 8.a

Domagoj Paradžiković, 8.a

Ivona Tanasić, 8.a

Ines Tomšić, 8.a

Tatjana Batljan, 8.b

Antonela Kelić, 8.b

Luka Kelić, 8.b

Ivan Majhen, 8.b

Anđela Rašić, 8.b

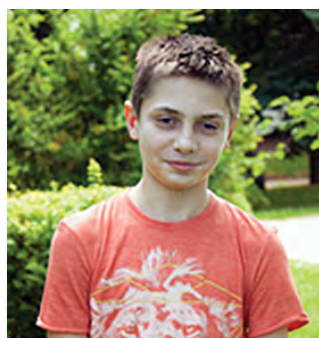
Ana Zetović, 8.b

Maja Blažević, 8.c

Marija Ervačić, 8.c

Antonio Kulešević, 8.c

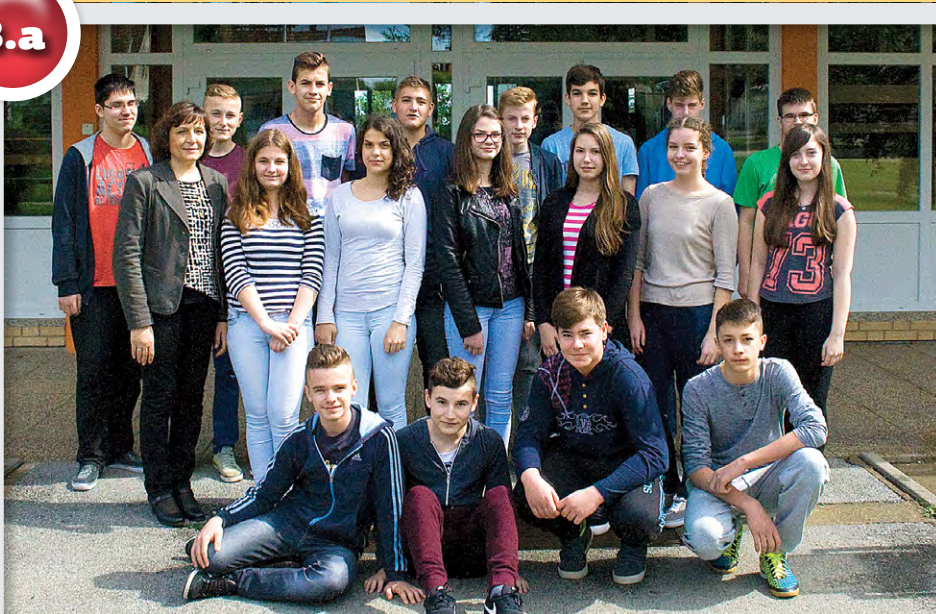

Lorena Rajh, 8.c

Andrea Ševarac, 8.c

8.a

gornji red: Filip Čaleta, Ivan Josipović, Marko Doko, Ante Gavran, Matej Tadić, Matija Radonić, Ivica Tadić, Kristijan Paradžiković

srednji red: razrednica Vesna Nikolić, Ružica Marijanović, Marija Boras, Ivona Tanasić, Anamarija Nađ, Ines Tomšić, Ivana Galović

donji red: Josip Kiš, Fabijan Brnjetić, Sandy Šogorić, Mario Ribić

gornji red: Luka Vojnović, Silvio Orkić, Domagoj Domazet, Luka Kelić, Ivan Majhen, Stjepan Vujnović, Igor Matković, Antonela Kelić, Ana Horvat

donji red: Nives Turščak, Ana Zetović, Josipa Šajkunić, Lora Jaman, Lucija Turščak, Anđela Rašić, Tatjana Batljan, Antonela Šalić, Daniel Marin, Luka Šajkunić, Filip Orešković, razrednica Sanja Korajac

8.b

8.c

gornji red: Pavo Skočibušić, Ante Topalović, Josip Talavanić, Dino Ervačić, Denis Kurikavčić, Marijan Lončarević

srednji red: Maja Blažević, Andrea Ševarac, Ana Grgić, Matea Brođanac, Marija Ervačić, Antonia Palada, Lorena Rajh, Barbara Pilipović, Eria Marinović, razrednica Nikolina Mihić

donji red: Bruno Penava, Antonio Kulešević, David Pačarić, Matej Ervačić